

Tilki ve K     k Geyik

Jane MEADOW

Tilki ve Küçük Geyik

Jane MEADOW

Bir zamanlar, ağaların fısıldadığı ve derelerin şarkı söylediğı büyülu bir ormanda akıllı bir tilki yaşarmış. Kürkü parlak kızturuncu, göğsü kar gibi beyazmış ve kuyruğunun ucu alev gibi kıpırdarmış. Göğsünde küçük, örgü yapraklardan bir anta taşarmış. Her sabah yosunlu patikalarda dolaşır, gördüğü her şeye merak duymış.

Bir gün tilki, yumuřak açık kahverengi t yleri ve g neř ıřıęı gibi benekleri olan k     bir geyikle tanışmıř. Geyik yavrusunun iri, yumuřacık koyu g zleri ve minik mavi bir     le s     ince,       ot tasması varmıř. Geyik      utanga mıř ve bir eęreli otunun arkasına saklanmıř. Ama tilki nazik  e g    seyip, "Merhaba! Benimle keřfe   kmak ister misin?" demiř.

Küçük geyik başını sallamış ve o günden sonra iki arkadaş her şeyi birlikte yapmışlar. Güneşli açıklıklarda kelebeklerin peşinden koşmuş, yapraklardaki rüzgârı dinlemişler. Orman harikalarla dolup taşıyormuş ve her gün yeni bir macera getiriyormuş. Tilkinin kehribar gözleri merakla parıldar, geyiğin koyu gözleri ise sessiz bir sevinçle ışıldarmış.

Ama bir sabah arkadaşlar tuhaf bir şey fark etmişler. Ormandaki en yaşlı ağaç, yüzlerce yıldır ayakta duran dev bir meşe, hiç yapraksızmış. Dalları çıplak ve kahverengiymiş ve diğer hayvanlar etrafına toplanıp fısıldaşarak endişeyle bakıyorlarmış. "Böyle hiç olmamıştı," demiş titreyen bir sincap.

"Ya ağaç hastaysa?" diye sormuş bir tavşan. "Ya orman tehlikedeyse?" Hayvanlar giderek daha çok korkmuşlar. Bir araya toplanıp alçak sesle konuşmuşlar. "Uzak durmalıyız," demiş bir kirpi. "Kötü bir işaret olabilir." Ama tilki ile küçük geyik birbirlerine bakmışlar ve yardım etmeleri gerektiğini bilmişler.

Tilki cesurca öne çıkmış. "Korkmayalım," demiş. "Ağacın neden yapraksız olduğunu bulalım." Küçük geyik onun yanında durmuş, ince bacakları sapasağlamış. "Birlikte gideceğiz," demiş yumuşak bir sesle. Diğer hayvanlar kocaman gözlerle, iki arkadaşın kalpleri hızlı çarparak ama cesaretleri güçlü bir şekilde yaşlı meşeye doğru yola çıkışını izlemişler.

En yaşlı ağaca giden yol kolay değİlmiř. Devrilmiř kütüklerin üzerinden tırmanmaları ve sık çalıların arasından geçmeleri gerekiyormuş. Küçük geyiğın benekleri gölgelerde parıldar, tilkinin beyaz göğsü fener gibi ışıldarmış. Yolda geyik fısıldamış: "Biraz korkuyorum." Tilki gülümsemiř. "Ben de," demiř. "Ama birlikteyiz."

Sonunda büyük meşeye ulaşmışlar. Gövdesi bir ev kadar genişmiş ve kökleri dev parmaklar gibi yayılıyormuş. Tilki yukarıya ve etrafına bakmış. "Diğer ağaçlar uzun ve yapraklı," demiş, "ama bu ağaç sık çalılar ve sarmaşıklarla çevrili. Güneş ışığını engelliyorlar." Küçük geyik aşağıya bakmış. "Ve toprak çok kuru," demiş.

Tilki yaprak çantasını açıp küçük bir defter çıkarmış. Ağacın resmini çizmiş ve gördüklerini yazmış. "Ağacın ışığa ve suya ihtiyacı var," demiş. "Ama çalılar çok sık ve dere çok uzakta." Geyik başını sallamış. "Yardım edebiliriz," demiş. "Ama diğer hayvanlara ihtiyacımız olacak."

Açıklığa koşup diğerlerine bulduklarını anlatmışlar. "Ağaç hasta değil," demiş tilki. "Sadece daha fazla güneş ışığına ve suya ihtiyacı var." Hayvanlar birbirlerine bakmışlar, hâlâ biraz korkuyorlarmış. Ama küçük geyik yumuşak bir sesle konuşmuş. "Bunu birlikte yapabiliriz," demiş. "Hepimiz yardım edersek ağaç yeniden yaprak açar."

Hayvanlar hâlâ korkuyormuş. "Ya başaramazsak?" diye sormuş sincap. Tilki öne çıkmış. "Denemeden bilemeyiz," demiş. "Ve yalnız olmayacağız. Bir takım olarak çalışacağız." Geyik onun yanında durup gülümsemiş. "Cesur olmak korkmamak demek değildir," demiş. "Korksan da yardım etmek demektir." Hayvanlar başlarını sallamaya başlamışlar.

Böylece hepsi işe koyulmuş. Tavşanlar ve kirpiller sık çalıkları çekip temizlemişler. Kuşlar ve sincaplar dereden suyu meşe palamudu kaplarıyla taşımışlar. Tilki ile geyik suyu yaklaştırmak için küçük bir kanal kazmışlar. Zor bir işmiş ama herkes yardım etmiş. En yaşlı ağaç daha fazla ışık ve daha fazla su almaya başlamış.

Bütün gün ve akşama kadar çalışmışlar. Hayvanlar yorulmuş ama mutluymuş. Tilki ile geyik onları yüreklendirmiş. "Biraz daha!" diye seslenmiş tilki. "Neredeyse bitti!" demiş geyik. Son çalı da temizlenip son kap su da döküldüğünde hepsi geri çekilip kalplerinde umutla yaşlı meşeye bakmışlar.

G nler ge mi . Hayvanlar her sabah a acı ziyaret etmi ler.  nce hi bir  ey olmami . Ama sonra, parlak bir g nde tilki bir  ey fark etmi . "Bakın!" diye ba ırmı . Dallarda minik ye il tomurcuklar beliriyormu . K   k geyik sevin le dans etmi . "Yeni yapraklar!" diye cıvıldamı . Di er hayvanlar ko arak gelmi ler ve kısa s re sonra b t n orman kutlama yapmaya ba lamı .

En yaşı ağaç yeni yapraklarla dolmuş, yapraklar esintide dalgalanıyormuş. Hayvanlar sevinçle bağırıp tilki ile geyiğe teşekkür etmişler. "Cesurdunuz," demiş sincap. "Ve anlamamıza yardım ettiniz," demiş tavşan. Tilki ile geyik birbirlerine gülümsemişler. "Herkes olmadan bunu başaramazdık," demiş tilki. Geyik de başını sallamış. "Arkadaşlık bizi cesur yapar."

O günden sonra orman daha da büyölü olmuş. En yaşlı ağaç güçlenip yeşillenmiş ve hayvanlar anlayışın korkuyu yenebileceğini öğrenmişler. Tilki ile küçük geyik en iyi arkadaş olarak kalmışlar, her zaman yeni bir maceraya hazırmışlar. Ve rüzgâr yaprakların arasından estiğinde sanki fısıldıyormuş: "Birlikte her şeyi yapabiliriz."